

gende Forslag i sine Hovedtræk min Tilslutning. Dog vil jeg gerne tillade mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa Bilag Nr. 2, som er vedføjet det foreliggende Lovforslag. I dette Bilag findes som Svar paa en Henvendelse fra Indenrigsministeriet en Skrivelse fra Bageri- og Konditorarbejdernes Forbund i Danmark. I denne fremsatte Arbejderne Ønske om at faa Loven ændret paa to Punkter. Den første af disse Ændringer gaar ud paa at fastsætte en Nettoarbejdstid paa 8 Timer i Døgnet for unge Mennesker paa 14—18 Aar, og den anden Ændring har til Formaal at udvide Bestemmelsen om et ugentligt Fridøgn paa 24 Timer, som nu for Tiden kun omfatter Københavns og Frederiksberg Kommuner, til at omfatte hele Landet. Det er disse to Ændringer, som Arbejderne i disse Fag, som berøres af Loven, fremsætte, og som de kunne ønske nu at faa ophøjede til Lov ved denne Lovs Revision. Jeg havde haabet, at den højtærede Minister, der jo dog ellers er ret lydhør ogsaa overfor Krav, der komme fra Arbejdernes Side, vilde have taget noget større Hensyn til de Ønsker, som Arbejderne have fremsat i denne Retning. Dette er imidlertid ikke sket. Jeg vil dog haabe, at det under denne Sags videre Behandling maa kunne lykkes at naa til et Resultat, som i noget højere Grad vil tilfredsstille de Krav, Arbejderne her have tilladt sig at stille. Det er jo ikke store Krav, de ere jo ret enkle, og jeg tror ogsaa, det fra alle Sider vil erkendes, at de ere berettigede.

Spørgsmaalet om det ugentlige Fridøgn har jo Interesse for andre end for Arbejderne. Det berører ogsaa i adskillige Virksomheder Arbejdsgivernes Interesser. Bestemmelsen i den nugældende Lov om en samlet Arbejdshvile paa 16 Timer kan naturligvis være anvendelig overfor de mindre Bagerier, men ikke de Virksomheder, der drives med kontinuerlig Drift. Der vil en Standsning af Driften paa 16 Timer om Ugen virke i høj Grad generende. Der er ogsaa indkommet talrige Klager fra de større Provinsbyer, hvor disse større Virksomheder eksistere, over dette Forslag. Vi se jo ogsaa, at dette Spørgsmaal i Arbejdsraadet har vundet Tilslutning ikke alene fra Arbejdernes Repræsentanter, men ogsaa fra de tre af Regeringen valgte Medlemmer. Dette synes at tyde paa, at Spørgsmaalet har en videre Betydning og rækker videre end til selve Arbejderne. Det har en meget stor Betydning ogsaa for de større Virksom-

heder rundt om i Landet. Jeg vil derfor haabe, at man her ved denne Lovs Behandling maatte kunne finde en mere tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet, end man synes at være naaet til i Lovforslaget. Jeg kunde ogsaa tænke mig en Løsning i Retning af, at hver enkelt Virksomhed fik Ret til at bestemme, om den vilde anvende den ene eller den anden af Lovens Bestemmelser i sin Virksomhed, om den vilde anvende Bestemmelsen om det ugentlige Fridøgn paa 24 Timer eller Bestemmelsen om den samlede Arbejdshvile paa 16 Timer. Jeg tror, det vilde være en Løsning af Spørgsmaalet, som vilde medføre heldigere Forhold paa dette Omraade end de for Tiden tilstedeværende. Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg udtale min Tilslutning til Bestemmelsen i § 3 om, at der i disse Virksomheder kun maa anvendes Børn, som ere lovlig udskrevne af Skolen, ligesom jeg ogsaa kan udtale min Tilslutning til Bestemmelsen i § 4, der forbyder Børn under 16 Aar at arbejde om Natten. Jeg tror, at særlig den sidste Bestemmelse, hvorved Beskyttelsen udvides til de unge Mennesker, er særdeles nødvendig og heldig, og jeg er ikke saa ganske enig med det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) i, at denne Bestemmelse vil virke hemmende med Hensyn til de unge Menneskers Uddannelse paa det faglige Omraade. Som oftest er Forholdet jo det, at det første Aar, Lærlingen er i Lære, anvendes han ikke i synderlig høj Grad til det egentlige faglige Arbejde, men til anden Bivirksomhed, som falder ind under de forskellige Forretninger; først naar han har været et Aarstid i Lære, kommer han til det egentlige faglige Arbejde, og han vil da være naaet til den Alder, som tillader ham at deltage i Natarbejdet.

Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Bestemmelsen om de 57 Timers Nettoarbejde er en Indskrænkning i den i Henhold til den gældende Lov eksisterende Arbejdstid. Den gældende Lov siger paa dette Punkt, at Arbejdstiden ikke maa overstige en Bruttoarbejdstid af 11 Timer; det foreliggende Lovforslag bestemmer en Nettoarbejdstid af $9\frac{1}{2}$ Time. Jeg tror, at de $9\frac{1}{2}$ Timers Nettoarbejdstid paa det næjeste svarer til en Bruttoarbejdstid af 11 Timer. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa det foreliggende Forslag, eftersom det jo i sine Detailler vil blive behandlet i et Udvalg, og jeg skal derfor med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale dets videre Fremme.